

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΛΗΘΙΝΟ αυτό: 'Η Σπάρτη σαν πόλη εξειλίχθη καταπληκτικά. Τόσο, που να προκαλή τον θαυμάσιο σε όσους την ήξεραν πριν από το 1950. Χρειάστηκε λιγώτερο από μία δεκαπενταετία για να αλλάξει. Μια αλλαγή, που έφτασε σε άπιστευτα ύψη την κάθε σπιθαμή της οικοπεδικής γής της. "Ενας όργανισμός άσταμάτητος, από το 1950, συνεχίζεται και σήμερα με τον ίδιο ρυθμό. Μήνυμα, πώς η Σπάρτη στην προσεχή δεκαπενταετία θα πλησιάζει στο απόγειο της εξέλιξής της. Κάτι, που θα την κατατάξει στις εξέχουσες ελληνικές πόλεις. Και μερικά χαρακτηριστικά που δίνουν την εξήγηση:

- * 'Η πριν λίγα χρόνια έρημη και άκατοίκητη λάκα του Ματάλα (τό «'Ανάθεμα») τώρα έγινε συνοικισμός, που επεκτείνεται συνεχώς προς ανατολάς.
- * 'Ο Νέος Κόσμος ενώθηκε με το «Ψυχικό» και συνεχίζουν να επεκτείνονται νοτιοανατολικά, έτσι που σύντομα αυτή η άκρη της πόλεως θα χωρίζεται από την Καλογωνιά μόνο από το ποτάμι: την Μαγουλίτσα.
- * Το «Χατίπι» δεν είναι πλέον ένας αποκομμένος συνοικισμός, πέρα από το πάνω γεφύρι της

Το νεωτάτου αρχιτεκτονικού ρυθμού κινηματοθέατρον «Φάρος» εξακοσίων θέσεων.

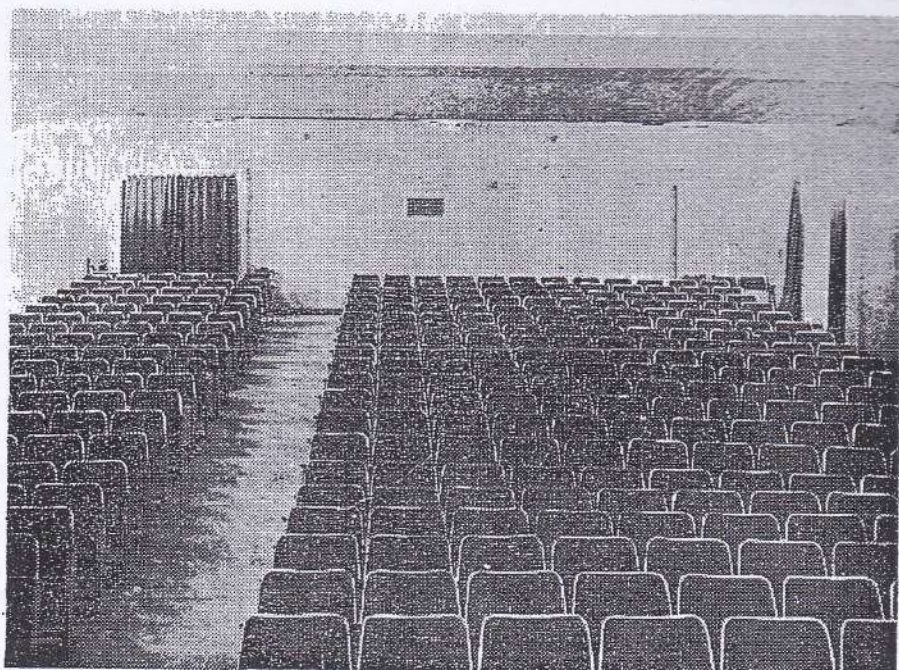

ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟ ΘΑΥΜΑ

Μαγουλίτσας. Και αυτό επίσης ενώθηκε με την πόλη και την 'Αγία Βαρβάρα.

- * Δεν υπάρχει κενό, που να χωρίζει την Καλογωνιά από την πόλη. "Όπως το ίδιο συμβαίνει και στην άλλη άκρη, με την Μαγούλα.

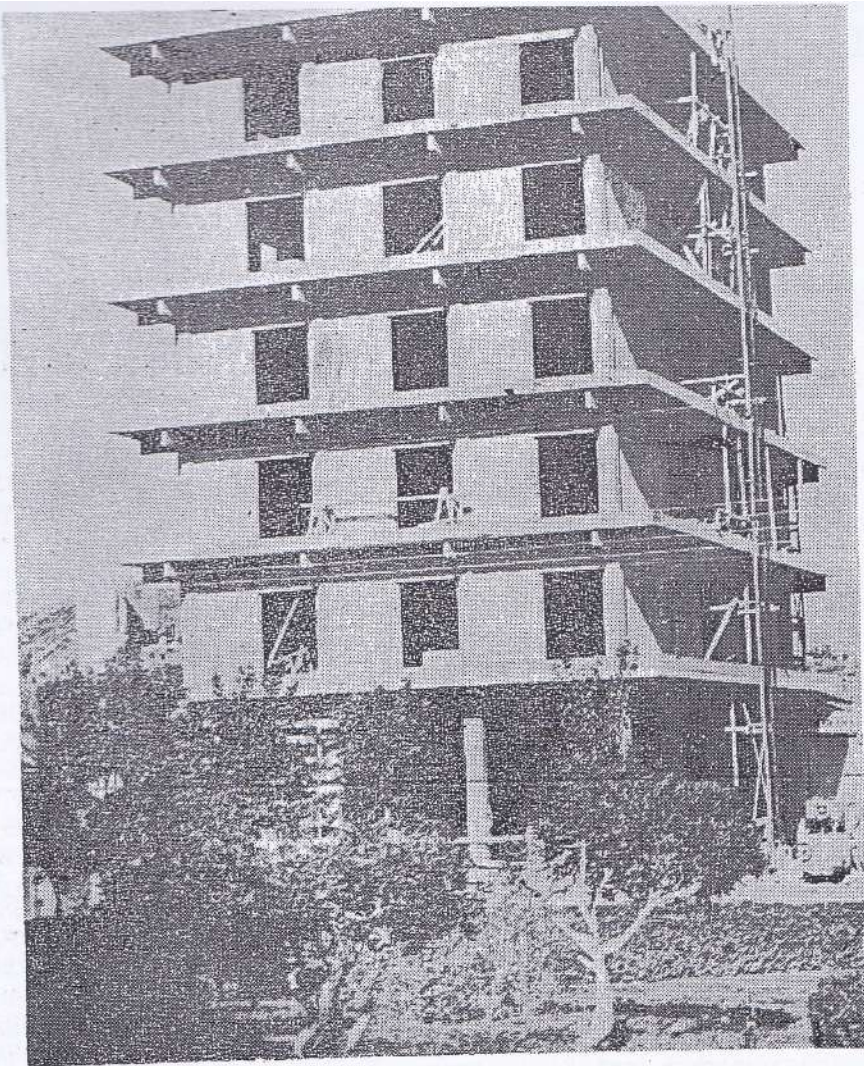
- * Μερικοί χώροι, που ήταν χωράφια μέσα στην πόλη, κι' αυτοί οικοδομήθηκαν. "Ετσι, δεν υπάρχει το χωράφι της 'Αντωνάκαινας: ούτε το παλιό γήπεδο της «'Αμιλλας» πίσω στο Δούκα: ούτε τα χωράφια των Λεωπουλαίων. 'Εκεί τώρα υπάρ-

Ο ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ
κ. Γ. ΠΕΡΑΙΚΛΩΝΗΣ ΣΑΣ ΔΙΝΕΙ
ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΟΠΩΣ ΕΞΕΙΛΙΧΘΗ ΑΛΜΑΤΩΔΩΣ
ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

χουν νεόκτιστα σπίτια, που κανείς δεν θα τ'όφαναζόταν πριν είκοσι χρόνια.

Ἡ πόλη ἐπεκτείνεται συνεχῶς ἀλλὰ καὶ ἐξωραϊζεται στὸ ἐσωτερικὸ τῆς μὲ καινούργιες καὶ ἐντυπωσιακὲς οἰκοδομὲς, πού ἄλλες γίνονται σὲ ἀνοικοδόμητα μέχρι σήμερα οἰκόπεδα καὶ ἄλλες σὲ χώρους πού παληῆς οἰκοδομὲς γκρεμίζονται. Ἔτσι, πολλὰ ἀπὸ τὰ παληὰ καὶ ἐρειπωμένα οἰκήματα γύρω στὴν πλατεία γκρεμίστηκαν καὶ στὴ θέση τους ἔγιναν τριώροφες οἰκοδομὲς. Τὸ κτίριο τοῦ Μελετόπουλου, πού στέγαζε παληότερα τὸ θέατρο τοῦ Κούτση, κατόπιν τὸ Γυμνάσιο καὶ τελευταία τὴν Χωροφυλακὴ, δὲν ὑπάρχει πλέον. Στὴ θέση του οἰκοδομεῖται μὲ γοργὸ ρυθμὸ ἓνα ἐξαώροφο ξενοδοχεῖο ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Μελετόπουλους. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο Μελετοπουλεῖκο, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Εὐαγγελιστρίας καὶ Ἀγησιλάου, δὲν ὑπάρχει. Ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ Καπετανέα ἔκτισαν ἓνα σύγχρονο κινηματοθέατρο ἐξακοσίων θέσεων, τὸν «Φάρο», ὅπως τὸ ὠνόμασαν οἱ ἐπιχειρηματίες, πού τὸ ἐνοικίασαν. Ἡ ἰδίᾳ οἰκοδομικὴ δραστηριότης ἔδωσε στὴν πόλη καὶ τὸν ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, καθὼς καὶ τὸν ἤδη κατασκευαζόμενο τοῦ Ἀγ. Νικολάου. Σ' αὐτὴ τὴν πόλη τῶν ἐπεκτάσεων καὶ τῶν ἐξωραϊσμῶν

Τὸ νέο πολυτελές, ἐξαώροφο, ξενοδοχεῖο τῆς Σπάρτης στὴ θέση τοῦ ἄλλοτε κτηρίου Κούτση, ὅπου ἐστεγάζετο ἡ Χωροφυλακὴ.

δὲν ἔλειψε καὶ ἡ πρόοδος στὸν βιομηχανικὸ τομέα. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ ἀνάπτυξή τῆς δίνει θάρρος, πὼς οἱ μέρες τῆς στὸ μέλλον θὰ εἶναι καλύτερες. Γιατὶ εἶναι γεγονότα ἀξιοσημεῖωτα τὰ ἐργοστάσια, πού ἔγιναν καὶ ἀξιοποιοῦν τὰ προϊόντα τοῦ τόπου μας. Ὅπως εἶναι τὰ ἐργοστάσια τοῦ κ. Φραγκίστα καὶ τοῦ «Συνεταιρισμοῦ Πωλήσεως Ἐσπεριδοειδῶν» πού τυποποιοῦν καὶ συσκευάζουν πορτοκάλια· τὸ ἐργοστάσιο χυμῶν τῆς Ε. Β.Ε.Π.· τὸ ἐργοστάσιο χυμῶν καὶ ποτῶν τῶν Ἀφῶν Ἡλιοπούλου· τὸ πρότυπο ἐλαιουργεῖο τοῦ κ. Μανουσάκη καὶ τὸ βιομηχανικὸ συγκρότημα τοῦ «Φίξ», πού κάνει χυμοὺς

καὶ κονσέρβες κηπευτικῶν.

Ἀλλὰ ἡ πόλη, πού σήμερα ἐμεῖς τὴ ζοῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ νοιώθουμε τὰ ζωντανὰ τῆς προβλήματα, δὲν μπορεῖ νὰ παρουσιαστῇ ἀνάγλυφη σὲ μιὰ μόνο φορά. Γιὰ νὰ παρουσιάσω τὴν σύγχρονη πρόοδο τῆς Σπάρτης στοὺς πατριῶτες μας πού, ἀπομακρυσμένοι, ἔχουν χρόνια νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν, θὰ ἀρχίσω μίᾳ λεπτομερῆ κατὰ τὸ δυνατόν ξενάγηση ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλο τῶν «Λακωνικῶν» καὶ εἶναι χαρὰ μου αὐτό, γιατί αἰσθάνομαι πὼς τὰ «Λακωνικά» ἔρχονται στὴν κυκλοφορία στὴν πιὸ κατάλληλη στιγμή καὶ μὲ τὸν πιὸ καθαρὸ καὶ εὐγενικὸ τρόπο, γιὰ νὰ καλύψουν τὸ κενὸ πού ὑπάρχει στὸν τόπο μας, ἀπὸ τὴν ἐλλείψη ἑνὸς ἀφιλοκερδοῦς, σοβαροῦ, ἐπιμελημένου καὶ πνευματικοῦ λακωνικοῦ ἐντύπου.

Γ. Θ. ΠΕΡΑΙΚΛΩΝΗΣ